

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Principium & origo Ecclesiæ & regenerationis nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

CONSIDERATIO I.

Vulnus lateris Christi

Principium & origo Ecclesiæ, ac regenerationis nostræ.

Venerabilis Beatrix de Ferraria, Ordinis S. Dominici, post mortem Religiosæ cuidam se videndam exhibens, ac multa cum ea, de his, quæ ad Deum, ac divinæ Majestatis in cælis gloriam spectant, conferens, in recessu tandem illam rogavit, ut pro se lateri Crucifixi amicum, ac pium osculum figeret; ita vulnus hoc peramabile, magis, quàm reliqua, animos nostros, etiam eorum qui cælo adscripti sunt, provocat, & afficit, neque præ illo aliud sæpius exhibuit Salvator, quia uti cordis ita & amoris vulnus est, & simul Ecclesiæ, nostræque regenerationis fons, & origo, uti communi consensu sancti Patres affirmant, Ita S. Leo ^{Ep. 4.6.6.} manife-

manife-

manifestè : Tunc regenerationis potentiam
sanxit , quando de latere ejus profluxerunt san-
guis redemptionis , & aqua baptismatis. Cui

*Lib. 10. in
Luc.*

præclarè consonat S. Ambrosius : Ex
illo incorrupto corpore ; sed defuncto , omnium
vita manabat , aqua enim & sanguis exivit :
illa , quæ diluat , ille qui redimat. sed more

*De symb. ad
Catech. c. 6*

suo doctè & ingeniosè D. Augustinus :
Ascendat , inquit , sponsus thalami sui le-
tium , dormiat moriendo , aperiatur latus ejus,
& Ecclesia prodeat virgo , ut quemadmodum Eva
facta est ex latere Adam dormientis , ita Eccle-
sia formetur ex latere Christi in Cruce pendentis.

Jo. 19.

Aqua enim quæ de latere Salvatoris
lanceâ percusso continuò exivit , signi-
ficat sacrum baptismum , & sanguis san-
ctissimum Eucharistiæ sacramentum ,
uti ex Cyrillo , & Chrysostomo docet
Franciscus Cardinalis Toletus ; adeo-
que per Baptismum regeneramur Deo ,
per sacram verò Eucharistiam , ejus
obsequio , & gloriæ nutrimur.

Aptè videor posse me hoc loco usur-
pare nomen illud , quo Salvator ipse
juxta Alcazarii nostri mentem se ip-
sum appellat , cum ait , Ego sum α & ω ,

Apoc. 1. v. 8

Principium ,

Principium, & finis; nam ut A litterarum est principium aliarum, notaque absolutionis, ac felicitatis apud Romanos, aliasque gentes, ita & Salvator in sacris suis vulneribus A est, Principium scilicet, & signum absolutionis, felicitatis, ac salutis nostræ.

Neque, ut Ioannes Pierius Valeria-
nus rectè ac piè observat, Alpha sim-
plex est Salvator; sed Pentalpha, fi-
gura illa antiquissima, & vulgatissi-
ma (quam alibi Pentagonum dixi-
mus) esse demonstratur: nam lineæ
per angulos suos (uti in subjecta figu-
ra patet) ductæ à pedum ad manuum
vulnera, ac deinde ad vulnus lateris,
Pentalpha conficiunt perfectissimum,
singulaque vulnera Alpha sunt, prin-
cipium scilicet Ecclesiæ, regenera-
tionis, ac salutis nostræ; quod li-
cet à SS. Patribus potissimum vul-
neri lateris Domini tribuatur, om-
nibus tamen, & singulis vulneribus
adscribendum est; nullum enim est,
quod non sit principium Ecclesiæ, at-
que origo regenerationis, ac salutis
P nostræ,

*Lib. 47.
Hieroglif.*

nostræ, quæ, uti à Salvatore tanquam ab A habet principium, ita & in ipso veluti in Ω, & fine nostro conquiescit. Cujus ego, nobis tam desideratæ veritatis non aliud quàm ipsiusmet Domini Iesu testimonium pono, qui ultimo Apocalypsis capite, hæc suprema sui in nos affectus verba pronunciat: *Ego sum A & Ω, primus & novissimus, principium, & finis. Beati qui lavant stolas suas in sanguine Agni, ut sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitatem.* Per quas portas quid aliud, & quid suavius quàm sacratissima Domini vulnera intelligamus? quando hoc ipsemet tam clarè insinuat, dicens: *Beatos qui lavant stolas suas in sanguine Agni, ut sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas vulnerum, scilicet in cruce, hoc est, ligno vitæ acceptorum, & manantium divino sanguine in ablu-tionem omnis peccati, tamquam per principia & fines salutis nostræ intrent primò quidem in civitatem Sanctorum, hîc in Ecclesia militantium,*

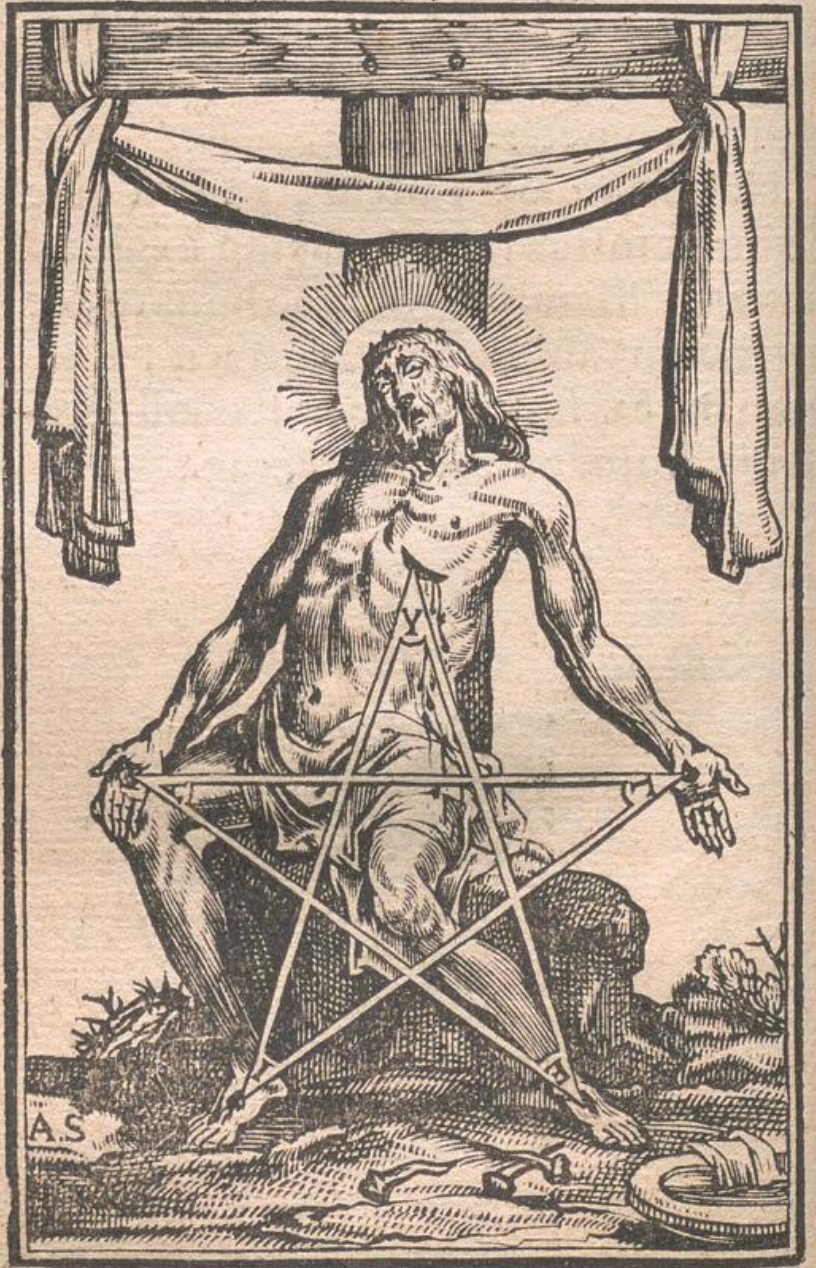

ac denique in civitatem domesticorum Dei triumphantium in cælo, & in Deo, beatitudinis omnis novissimo termino quiescentium.

Habes amice Lector, eorum quæ diximus in subjecta imagine explicationem, illam pio oculo dignare, & postquam animum oblectarit, tibi-que in ea satisfeceris ad considerationis hujus extremum perge.

Refert Lucius Marinæus Sanctii *To. 1. Hist. Hisp. l. 8.*
Garfiæ Aragoniæ Ducis septimi matrem Vracam nomine, illo gravidam, cum in bello cōtra Mauros locia Garfiæ Ennico marito esset, fortis & animi plena mulier, lanceâ in latere, grandi vulnere, ab hoste percussam, fuso exercitu, & Ennico occiso, in fuga mortuam in Navarræ montibus solam cōcidisse, ubi fortè à Nobili quodam, cui Guevara nomen erat, deprehensa, & agnita, cum, quem utero gestabat, infantulus per vulnus manum exereret, eum è matris utero excidit, ac testibus adhibitis, sacro fonte ablutum uxori alendum commisit, summo silentio: pastoritio deinde habitu, & famularibus muniis injunctis, alumni sui fortunam, ipsi etiam ignotam, per annos omnino quindecim dissimulavit. Quo tempore evoluta, cum Aragoniæ Proceres ad eligendū sibi Principem convenissent, Guevara alumnum suum illis obtulit, postquam, mirantibus rei totius seriem, prout contigerat, ordine explicasset; fuit-

que is magno omnium consensu, ac plausu Aragoniæ Dux septimus renuntiatus.

C. 46. v. 3. Gestabamur omnes intra viscera misericordiæ Dei, ac Salvatoris nostri, uti ex Isaia discimus. Longinus lanceâ latus ejus aperuit, per quod ad vitam æternam sumus omnes regenerati.

Mart. de Roas. in vita ejus l. 2. c. 1.

Doctrinæ huic congruit prodigium per visum objectum Sanctiæ Carillo, quæ quoties, infantes sacro Baptismate ablui conspiciebat, toties observabat aperto latere adstare Christum, illosque ex ejus corde procedere.

L. II. c. 7. Ita ex Christi latere renatus prodiit octennis puer, de quo lego in historia Ecclesiastica Iaponiæ. Hic cum nondum sacrâ tinctus aquâ cõvenisset in æquallium suorum cœtum, quibus Sacerdos noster doctrinam Christianam explicabat, observaretq; bene meritis præmiola distribui, & ipse sibi unum aliquod petiit à patre Catechista, qui ei Christum dedit cruci affixum, non jam mortuo, sed expiranti similem. Observat puer crucifixo suo deesse lateris vulnus, queru-

querulus itaque alium petit, in quo vulnus hoc esset; quem ubi accepit, perfossum Domini latus attentè contemplan, suavissimeque deosculans, exclamat cupere se baptisari, atque ita ex sacratissimo Salvatoris corde, cœlo renatus prodiit, generatione omninò digniore, quàm quæ principum, regumque magnorum est.

Hunc sensum altè imbiberat Eleonora d'Incestrosa Domini ac Magistri Ioannis de Avila, viri religiosissimi, ac doctissimi discipula, quæ cōtemptis, ac rejectis illustrissimæ familiæ suæ titulis & nomine, non alio voluit compelli, quàm Eleonora de latere Iesu; omnem dignitatē, nobilitatē, ac felicitatem in hoc sitam existimans, quòd ex illo renata esset, ad tam dignæ, divinæque generationis normam, vitam, moresque componens. Admirare anima mea nobilissime, ac sanctissime Matrone hujus pietatem, & imitare.

*Lud. Gran.**in vita M.**Io. Avila &**4. S. 6.*